

Datum odluke: 12.11.2020., **Pravomoćnost:** Pravomoćna presuda, **Datum objave:** 27.12.2021.,
Vrsta predmeta: Građanski - prvostupanjski, **Vrsta odluke:** Presuda, **Naziv odjela:** GRAĐANSKI
ODJEL, **Sud:** Trgovački sud Varaždin,

Sudska odluka

P 136/2020-10

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 7 P-136/2020-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Mariji Levanić-Škerbić, u pravnoj stvari tužitelja I. d.d. V., OIB:..., kojeg zastupa punomoćnica M.W., odvjetnica iz Z., protiv tuženika A.L. iz Z., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnica N.M.B., odvjetnica u Z., radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika, nakon održane i zaključene glavne rasprave 22. listopada 2020. u prisutnosti punomoćnica stranaka, 12. studenoga 2020.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja I. d.d. V., OIB:..., koji glasi:

"Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tužitelja I. d.d. V., OIB:..., u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu, pod poslovnim brojem St-529/17, u odnosu na tražbinu tuženika A.L. iz Z., OIB: ..., u iznosu od 302.887,50 kn kao tražbine I. višeg isplatnog reda (redni broj prijave tražbine 291)."

II Nalaže se tužitelju I. d.d. V., OIB:..., nadoknaditi tuženiku A.L. iz Z.
OIB: ... parnični trošak u iznosu od 1.875,00 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je ovome sudu protiv tuženika podnio tužbu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika, koju je kao vjerovnik osporio u stečajnom postupku koji se vodi kod ovoga suda pod poslovnim brojem St-529/17 nad dužnikom I. d.d. u stečaju te je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-529/17 od 04. srpnja 2019. (koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6223/19 od 17. prosinca 2019.) upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

2 Poslovni broj: 7 P-136/2020-10

U tužbi tužitelj kao razlog osporavanja tuženikove tražbine ističe da je tražbina nastala u odnosu na društvo I.G. d.d. koje je prestalo postojati, odnosno koje je pripojeno društvu I. d.d. V. (sada u stečaju), inače pravnom predniku tužitelja. Potom je I. d.d. V. podijeljeno prijenosom dijela imovine društva, kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društva I.G. d.d. V. i I. d.d. V. (ovdje tužitelj). Sukladno Planu podjele društva I. d.d. V. tražbina tuženika koja je predmet ove parnice je prešla na tužitelja i to trenutkom upisa podjele društva I. d.d. V. u sudskom registru. Kako tuženik nije zatražio osiguranje iz čl. 550.o st. 2. ZTD-a u prekluzivnom roku od 6 mjeseci svoju tražbinu sada može ostvarivati samo u odnosu na društvo na koje je tražbina prešla. Tužitelj se poziva na mišljenje 28. sjednice Visokog trgovačkog suda navodeći da potvrđuje stav tužitelja da pravni slijednici nisu univerzalni pravni slijednici nego je potrebno pojedinačno utvrditi na koga je prešao pojedini pravni odnos.

U podnesku od 22. listopada 2020. tužitelj je izvršio nadopunu tužbenog zahtjeva te tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je osnovano osporavanje tužitelja u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/17, u odnosu na tražbinu tuženika u iznosu od 302.887,50 kn kao tražbine I. višeg isplatnog reda.

U navedenom podnesku tužitelj dodatno ističe da je tražbina tuženika, koja je nesporno nastala u odnosu na pravnog prednika tužitelja, društvo I.G. d.d., nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe koji se provodio nad navedenim pravnim prednikom tužitelja, a koji je otvoren 3.1.2012. pred Financijskom agencijom, a vodio se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-332/14 (ranije poslovni broj Stpn-344/13). Tuženik je prijavio svoje potraživanje u predmetni postupak, ali je svoju prijavu potraživanja podnio izvan zakonskog roka tako da je njegova prijava uopće nije razmatrana u predmetnom postupku (rok za prijavu potraživanja protekao je 10.02.2013.g., a tuženik je svoje potraživanje prijavio dana 27.02.2013.g.). Svoje potraživanje odnosno prijavu tražbine u predmetnom stečajnom postupku pred ovim sudom (posl. broj St-529/17), tuženik temelji na ovršnoj ispravi presudi Općinskog suda u Zagrebu, posl. broj Pn-2677/00 od 27.06.2005.g., koja je izgubila pravnu snagu u odnosu prema pravnom predniku tužitelja, a time automatski i u odnosu prema tužitelju - jer je predmetna ovršna isprava donesena prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, a tuženik svoju tražbinu koja je nesporno nastala prije otvaranja navedene predstečajne nagodbe nije prijavio u predstečajnu nagodbu u prekluzivnom roku te istu više ne može potraživati. Dužnost ovdje tuženika bila je, jednako kao i svih drugih vjerovnika, prijaviti svoju tražbinu u postupku predstečajne nagodbe, u zadanom prekluzivnom roku, pri čemu propuštanje prijave vodi gubitku prava na namirenje tražbine. Podredno, tužitelj ističe da je nastupila zastara potraživanja s obzirom da je tuženikova ovršna isprava postala pravomoćna i ovršna 02.01.2006.g. te je protekao rok u kojem tuženik po zakonu može tražiti ovrhu temeljem predmetne ovršne isprave.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se ovdje radi isključivo o pravnom pitanju koje je razjašnjeno pravomoćnim odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, da za sve obveze društva koje se dijeli a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar odgovaraju sva društva koja su sudjelovala u podjeli kao solidarni dužnici ograničeno i to dionisine vrijednosti imovine koja je prešla na svakog od njih umanjeno za obveze, a suglasno planu podjele. Vjerovnike koji su to svojstvo imali prije podjele ne tiče se gdje je dužnik prema planu podjele svrstao svoje obveze, to je potpuno irelevantno, već je bitno kolika su imovina i obveze svakog društva. Podijeljena društva odgovaraju solidarno i ograničeno i nisu jamci. Tuženik ističe da je stečajni dužnik I. d.d. u stečaju V. vjerojatno smatrao da će posljedica odvajanja društava biti da društvo I. d.d. ne odgovara za obveze koje ga terete, jer je ono svojim obvezama opteretilo društvo I. d.d., novo odvojeno društvo, sukladno planu podjele. To ukazuje na krajnje fraudulozno postupanje stečajnog dužnika koji namjerava na svaki način, najprije pripajanje društva I.G., a zatim odvajanjem tvrtki I.G. d.d. i I. d.d., potpuno onemogućiti vjerovnike u naplati njihovih osnovanih potraživanja. Predlaže stoga odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku.

Tijekom postupka sud je proveo dokaze uvidom u rješenje o utvrđenim tražbinama od

4. srpnja 2019. (list 5-74), rješenje VTS od 17. prosinca 2019. (list 75-78), potvrdu sudskog registra ovog suda od 16. siječnja 2020. (list 79), prijava za upis u registar podjele I. d.d. od 25.5.2017. s prilogima (list 82-232), rješenje ovog suda o upis podjele od 31.5.2017. izvršen je i uvid u spis ovoga suda broj St-529/17 i to posebice u prijavu tražbine tužitelja kao stečajnog vjerovnika zajedno s prilogima i to rješenje o ovrsi Općinskog suda u Zagrebu poslovnj broj Ovrpi-458/06 od 2. veljače 2006. uz prijedlog za ovrhu, presudu Općinskog suda u Zagrebu poslovnj broj Pn-2677/00-55 od 27. lipnja 2005., presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovnj broj Gžn-3543/05-2 od 22. studenoga 2005., specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje FINE od 19. siječnja 2018. (navedena dokumentacija nalazi kao prilog zapisniku s glavne rasprave).

Daljnji dokazni prijedlog tužitelja koji se odnosi na financijsko knjigovodstveno vještačenje dokumentacije I. d.d. u stečaju na okolnost je li u njegovoj bilanci preostala i obveza prema tuženiku, odbijen jer kao irelevantan i nepotreban iz razloga što je na temelju provedenih dokaza stanje stvari razjašnjeno u mjeri dovoljnoj za odlučivanje o meritumu, odnosno činjenica je li u bilanci I. d.d. u stečaju preostala obveza prema tuženiku nije odlučna u odnosu na postavljene tužbeni zahtjev, a s obzirom na pravna pitanja koja su sporna

u ovome postupku, kako slijedi u nastavku obrazloženja.

U odnosu na tužiteljevu nadopunu tužbenog zahtjeva iz podneska od 22. listopada

2020. ističe se da ista ne predstavlja preinaku tužbe u smislu čl. 191. st. 1. ZPP-a. Naime, tužitelj u tužbi ističe da tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je osnovano osporavanje tužitelja u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/17, u odnosu na tražbinu tuženika u iznosu od 302.887,50 kn. Nadopunom u navedenom podnesku tužitelj naznačuje da se osporava tražbina tuženika kao tražbina I. višeg isplatnog reda. Navedenom tužiteljevom radnjom nije došlo do promjene tužbenog zahtjeva već je zahtjev samo u potpunosti usklađen sa čl. 270. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17, dalje u tekstu skraćeno: SZ), odnosno ne radi se o preinaci tužbe, pa nije bio potreban pristanak tuženika.

Nadalje, ova parnica je pokrenuta u roku iz čl. 267. st. 2. Stečajnog zakona. To stoga što je drugostupanjska odluka (rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja PŽ-6223/2019-2 od 17. prosinca 2019.) koja je donijeta u povodu žalbe protiv rješenja o upućivanju u parnicu istaknuta na e-Oglasnoj ploči suda 04. veljače 2020. te je u smislu čl. 12. st. 1. Stečajnog zakona dostava obavljena 12. veljače 2020. odnosno rok od 8 dana iz čl. 267. st. 2. Stečajnog zakona istekao je 20. veljače 2020. Kako je tužba u ovom predmetu podnijeta 20. veljače 2020., ista je pravodobna.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Ovaj spor predstavlja parnicu u smislu čl. 266. st. 2. i 4. SZ-a, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad društvom ISTO d.d. u stečaju Varaždin kod ovoga sud pod poslovnim brojem St-529/17.

Uvidom u spis ovoga suda poslovni broj St-529/17 utvrđeno je:

- da je sud donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-529/2017-265 dana 04. srpnja 2019., koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6223/2019-2 od 17. prosinca 2019.,
- da tužitelj u tom stečajnom postupku ima status stečajnog vjerovnika (rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama utvrđena mu je tražbina i svrstana u II. viši isplatni red),
- da je tuženiku kao stečajnom vjerovniku I višeg isplatnog reda osporena tražbina u iznosu od 302.887,50 kn od strane stečajnog vjerovnika Isto grupa d.d. Varaždin i Industrogradnja d.d. Varaždin,
- da su vjerovnici I.G. d.d. V. i I. d.d. V. (tužitelj u ovom parničnom postupku) kao osporavatelji pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama upućeni na parnicu protiv tuženika radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

Iz prijave tražbine tuženika u stečajnom postupku nad društvom I. d.d. u stečaju V. (prijava tražbine sa svom priloženom dokumentacijom nalazi se na listovima 277-302 ovog spisa) utvrđeno je da tuženik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu i to rješenje o ovrši Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpi-458/06 od 2. veljače 2006. koje je donijeto na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00-55 od 27. lipnja 2005., potvrđene presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžn-3543/05-2 od 22. studenog 2005.

Prema pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00-55 od 27. lipnja 2005., proizlazi da tuženik ima tražbinu prema društvu I. d.d. iz Z. (kasnije promijenjena tvrtka u I.G. d.d. Z.) u iznosu od 169.186,38 kn uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na iznos od 60.000,00 kn teku od 27. lipnja 2005., a na iznos od 109.186,38 kn teku od 15. travnja 1998., a koju tražbinu je tuženik prvenstveno pokušao naplatiti prema rješenju o ovrši Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpi-458/06 od 2. veljače 2006.

Između parničnih stranaka prethodno navedene činjenice nisu sporne, kao što nije sporna niti činjenica da je društvo I. d.d. V. (nad kojim je sada u tijeku stečajni

postupak koji se vodi kod ovoga suda pod poslovnim brojem St-529/17) pravni slijednik društva I.G. d.d. Z. odnosno da je društvo I. d.d. (sada I. d.d. stečajju) preuzelo obvezu plaćanja tuženiku novčanog iznosa iz presude Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00-55 od 27. lipnja 2005.

Tužitelj, prema navodima iz tužbe i podneska od 22. listopada 2020., osporava tuženikovu tražbinu prijavljenu u stečaju nad I. d.d. V. osporivši isključivo pravnu osnovu tuženikove tražbine (a ne i njezinu visinu) i to iz dva razloga:

- da je podjelom društva I. d.d. V. predmetna obveza društva I. d.d. prema tuženiku prenesena na ovdje tužitelja (u prilog ovoj tvrdnji tužitelj predlaže uvid u Plan podjele društva I. d.d. V. - da je to vidljivo na stranici 75. Prijave za upis u sudski registar, dio I. d.d. – Opis imovine, obveza i kapitala str. 22/45 - oznaka dolje desno na stranici);

- da je ovršna isprava iz koje proizlazi tuženikova tražbina (presuda Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-2677/00 od 27.06.2005.g.) izgubila pravnu snagu u odnosu na pravnog prednika tužitelja, a time automatski i u odnosu na tužitelja - jer je predmetna ovršna isprava donesena prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa d.d. Zagreb (pravni prednik tužitelja), a tuženik svoju tražbinu nije prijavio u postupak predstečajne nagodbe u prekluzivnom roku.

Podredno tužitelj u podnesku od 22. listopada 2020. ističe da je nastupila zastara jer je ovršna isprava koja čini temelj tuženikove tražbine postala pravomoćna i ovršna 2. siječnja

2006., pa je protekao rok u kojem tuženik po zakonu može tražiti ovrhu temeljem predmetne ovršne isprave.

U odnosu na pravni stav tužitelja da je podjelom društva I. d.d. V. predmetna obveza društva I. d.d. prema tuženiku prenesena na ovdje tužitelja, isti je neosnovan iz razloga kako slijedi.

Uvidom u sudski registar za društvo I. d.d. V. (sada u stečaju) vidljivo je da je temeljem Plana podjele donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od strane skupštine društva 18. travnja 2017. izvršena podjela društva I. d.d. prijenosom dijela imovine društva I. d.d., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društava I.G. d.d. i I. d.d. (ovdje tužitelj).

Vezano na odgovornost za obveze društva koje se dijeli relevantna je odredba čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje u tekstu: ZTD) u kojoj je određeno da za sve obveze društva koje se dijeli, a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar odgovaraju, zajedno s onim društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele, sva ostala društva koja su sudjelovala u podjeli, i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze koje su pojedinome društvu dodijeljene suglasno planu podjele.

Imajući u vidu navedenu odredbu čl. 550.o ZTD-a sud zaključuje da su za predmetnu obvezu prema tuženiku solidarno odgovorna sva društva koja su sudjelovala u podjeli odnosno solidarno su odgovorna društva I. d.d., I.G. d.d. i I. d.d. te u tom kontekstu nije odlučna činjenica je li tražbina tuženika tijekom statusne promjene podjele s izdvajanjem prešla na ovdje tužitelja, kako to tvrdi tužitelj u tužbi. Pri tome je odgovornost društava koja su sudjelovala u podjeli ograničena do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele.

Naglašava se da tužitelj, osim činjeničnog navoda da je obveza prema tuženiku podjelom društva I. d.d. prenesena na tužitelja, nije naveo niti jednu drugu činjenicu iz koje bi se mogao donijeti zaključak da društvo I. d.d. (sada u stečaju) eventualno ne bi, kao društvo koje je sudjelovalo u podjeli, bilo solidarno odgovorno za predmetnu obvezu prema tuženiku. Vezano za to ističe se da je prema čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev, pa kako tužitelj vezano za gore navedeno nije niti istaknuo postojanje spornih činjenica, sud u smislu čl. 221a. ZPP-a zaključuje da ne postoje činjenične okolnosti na temelju kojih bi se moglo zaključiti da društvo I. d.d. (sada u stečaju) eventualno ne bi bilo solidarno odgovorno za predmetnu obvezu prema tuženiku.

Drugi razlog osporavanja tuženikove tražbine, odnosno pravni stav tužitelja o tome da propuštanje prijave u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa d.d. Zagreb (pravni prednik tužitelja) za tuženika dovodi do toga da je ovršna isprava iz koje proizlazi tuženikova tražbina (presuda Općinskog suda u Zagrebu, posl.broj Pn-2677/00 od

27.06.2005.g.) izgubila pravnu snagu, također nije osnovan iz razloga kako slijedi.

Uvidom u web objave Financijske agencije o predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj Stpn-332/14 (u kojem se vodio postupak predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. Zagreb) utvrđeno je da je postupak vođen prema odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj: 108/12 i 144/12 – dalje u tekstu: ZFPPN) te je u istome sklopljena predstečajna nagodba u smislu čl.

66. ZFPPN-a. Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem broj Stpn-332/14-102 od 05. rujna 2014. odobrio sklopljenu predstečajnu nagodbu.

Za odluku o pravnom pitanju utječe li sklopljena predstečajna nagodba nad društvom I. G. d.d. Zagreb na sudbinu tuženikove tražbine koju je prijavio u stečajnom postupku nad društvom I. d.d. na temelju ovršne isprave - presude Općinskog suda u Zagrebu, posl.broj Pn-2677/00 od 27.06.2005.g., relevantne su odredbe čl. 3. toč. 13. i čl. 71. st. 3. ZFPPN-a.

Naime, tražbina tuženika spada u tzv. prioritetne tražbine (u smislu čl. 3. toč. 13. ZFPPN-a), budući da se radi o tražbini radnika nastaloj do dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu, što nedvojbeno proizlazi iz presude Općinskog suda u Zagrebu, posl.broj Pn-2677/00 od

27.06.2005.g. Prema čl. 71. st. 3. ZFPPN-a na prioritetne tražbine postupak predstečajne nagodbe ne utječe.

Osim toga, tražbina tuženika je izvan režima navedene predstečajne nagodbe i iz razloga što je parnični postupak koji je vođen između tuženika (kao tužitelja u tom postupku) i društva I.G. d.d. Z. (kao tuženika u tom postupku) pravomoćno okončan prije donošenja rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe nad društvom I.G. d.d. Z. i to donošenjem ovršne isprave - presude Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00 od 27.06.2005.g., odnosno rješenja o ovrsi Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpi-458/06 od 2. veljače 2006.), a koje isprave predstavljaju temelj tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad društvom I. d.d.

Navedene ovršne isprave nisu izgubile pravnu snagu zbog toga što tuženik svoju tražbinu nije (pravovremeno) prijavio u postupak predstečajne nagodbe, kako to pogrešno smatra tužitelj. Tužitelj se, pri iznošenju svog pravnog stava o tome da propuštanje prijave u postupku predstečajne nagodbe za tuženika dovodi do gubitka prava na namirenje tražbine

poziva na sadržaj odredbe čl. 81. st. 2. ZFPPN-a (navodeći pogrešno da se radi o čl. 80. st. 4. ZFPPN-a), no navedena odredba odnosi se na nedopušteno pokretanje ovršnog, upravnog ili parničnog postupka protiv dužnika radi utvrđenja i ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a ne odnosi se na konkretnu tražbinu tuženika, budući da za tuženikovu tražbinu postoji ovršna isprava koja je proizašla iz postupka koji je okončan prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe.

Tužiteljev prigovor zastare također je neosnovan.

Predmetna tražbina tuženika potječe iz presude Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00 od 27.06.2005.g., koja je postala pravomoćna i ovršna 2. siječnja 2006., slijedom čega se na tuženikovu tražbinu primjenjuje desetogodišnji zastarni rok iz čl. 233. st.

1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO).

Prema odredbi čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Odredba čl. 245. st. 1. ZOO-a propisuje da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa

se u zakonom određeni rok za zastaru.

Iz specifikacije izvršenja osnove za plaćanje koju je izdala Financijska agencija dana

19. siječnja 2018. vidljivo je da je osnova za plaćanje - rješenje o ovrši Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpi-458/06 od 2. veljače 2006. (koje je donijeto na temelju predmetne ovršne isprave - presude Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2677/00 od

27.06.2005.) bila zavedena u očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje ovršenika I. d.d. u stečaju te da je u mjesecu prosincu 2017. nastupila privremena obustava izvršenja zbog otvaranja stečajnog postupka.

Dakle, tuženik je pokušao naplatiti svoju tražbinu provedbom ovrhe na novčanim sredstvima svog dužnika te je podnošenjem prijedloga za ovrhu dana 26. siječnja 2006. nastupio prekid zastare u smislu čl. 241. ZOO-a, nakon čega je zastara počela teći ispočetka u smislu čl. 245. st. 5. ZOO-a tek obustavom izvršenja (dakle u prosincu 2017.), slijedom čega do podnošenja prijave u stečajnom postupku nad dužnikom I. d.d. u stečaju Varaždin (veljača 2018.) nije protekao desetogodišnji zastarni rok iz čl. 233. st. 1. ZOO-a.

Temeljem svega navedenoga ovaj sud zaključuje da tužitelj u ovom postupku nije dokazao osnovanost svog osporavanja tražbine koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku nad društvom I. d.d. u stečaju V., odnosno tuženik ima osnovanu tražbinu čije namirenje traži u stečajnom postupku nad društvom ISTO d.d., pa je tužbeni zahtjev odbijen (točka I izreke).

Odluka o naknadi parničnog troška (točka II izreke) temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka.

Tuženiku je kao potreban trošak za vođenje ove parnice, u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a, priznat parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.875,00 kn, koji se odnosi na sastav odgovora na tužbu po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 937,50 kn s PDV-om (Tbr. 7/1 i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje u tekstu: Tarifa) i zastupanje na ročištu 22. listopada 2020. u iznosu od 937,50 kn s PDV-om (Tbr. 9/1 i Tbr. 42. Tarife).

Varaždinu 12. studenoga 2020.

Sudac:

Marija Levanić-Škerbić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojemu je presuda objavljena, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

- punomoćnica tužitelja- M.W., odvjetnica iz Z.
- punomoćnica tuženika- N.M.G., odvjetnica u Z.